

Reina de les festes, Maria Carmona, i dames de la ciutat, reina i dames de 1972 i de 1997. Regidor de Festes, Diego Vila, president de la Junta de Festes, Toni Carmona, i de la Comissió de Penyes, Susana Garcia, corporació, senyores i senyors.

Molt bon nit a tots i a totes.

Fa 482 anys, en un xicotet poble d'Aragó, va nèixer un home que marcaria per a sempre l'esdevenir de la nostra ciutat, convertint-se en referència i guia per a tots nosaltres: el nostre patró, Sant Pasqual. Ja quasi podem escoltar les campanes que prompte repicaran per ell i l'alegria dels veïns i veïnes de Vila-real per celebrar els seus festejos. *De la festa la vespra*, diuen. I és cert: la il·lusió per allò que està a punt de vindre és ja un regal en si mateixa.

Quasi cinc segles d'història ens separen d'aquells anys en què Sant Pasqual va viure entre nosaltres, però el cert és que ens sentim molt a prop d'ell. Dels seus valors d'humilitat i esforç, de la seua bonhomia. És per ell que hem organitzat els festejos que ben prompte, en només una setmana, celebrarem.

Vivim un moment molt especial. Després d'uns anys que han sigut duríssims, en els quals hem hagut d'acomiar 108 veïns i veïnes de Vila-real a causa de la covid-19, ha arribat l'hora de retrobar-nos al carrer i als casals, de reconnectar amb la nostra essència més mediterrània, amb les nostres festes i tradicions. És l'hora de renàixer, com ho van fer els nostres avantpassats en èpoques i circumstàncies duríssimes.

Tres R -reencontre, reconexió, renaixement- que ens han portat hui ací, a este acte d'homenatge a les dones que, fa 25 i 50 anys, van ostentar la responsabilitat com a reina i dames de Vila-real.

És important que, davant d'actes com el de hui, ens preguntem d'on ve, què significa la institució de la cort d'honor de les nostres festes. Només cal anar al seu origen, l'any 1947, després d'una guerra civil duríssima, en moments d'enormes dificultats, quan la primera gelada va fer perdre totes les collites l'any anterior o enmig d'una guerra mundial en el context internacional... En aquestes circumstàncies, les autoritats i la societat de l'època decideix confiar en unes joves la representació de la festa i de la ciutat.

Per què? Evidentment, en un món com l'actual, en el qual la dona, amb molt d'esforç, ha lluitat i lluita per conquerir tots els àmbits, no podem compartit tots els valors d'aquella època, fa 75 anys. Però hem de ser conscients que aleshores, com ara també en bona part, eren les dones a les qui es confiava l'educació dels fills. La transmissió dels valors i l'estima a la comunitat. I aquelles joves que, l'any 1947, van encetar la tradició de les corts d'honor, van conèixer així molt millor el poble al qual representaven. I este coneixement i esta estima la van traslladar als seus fills i filles. I estes, als seus, i així successivament, configurant un exèrcit d'enamorades del nostre poble que ha sigut fonamental per a la construcció de la nostra identitat i el sentiment de comunitat i d'arribar a ser el poble unit i orgullós que som.

Un 'pegament' social que lliga molt amb la veritable tasca d'un Ajuntament. No sé si alguna vegada s'han plantejat d'on ve la paraula Ajuntament. En valencià sembla evident: ajuntar. En castellà, Ayuntamiento deriva de la paraula ayuntar o, si voleu, de l'arrel llatina 'iunctus', units.

És a dir: l'Ajuntament no és més que l'instrument per a ajuntar, reunir, als vila-realencs i vila-realencques. Perquè quan ajuntem, quan treballem en equip i estem units, som invencibles, som més grans. Com el nostre club, el Villarreal CF, que ens demostra cada dia, amb el títol d'Europa League, la classificació en Primera del femení o l'èpica semifinals de Champions que acabem de viure,

que, quan estem junts, tot el poble unit amb una mateixa il·lusió, no hi somni impossible.

Ha arribat el moment d'unir-nos de nou. De seguir treballant junts per aquesta nova Vila-real del segle XXI innovadora, sostenible i inclusiva que manté inalterable l'estima per les nostres arrels, per les nostres tradicions.

Per això, no hem dubtat en impulsar actes com el de hui, perquè ens sentim profundament orgullosos de les nostres tradicions i de les dones que, com totes vosaltres, ens ajudeu a mantenir-les ben vives. Hi ha tres frases que m'agraden molt i solc repetir en actes com este: "Lo que somos hoy es el fruto de lo que antaño fuimos". "Lo que se siembra, se recoge". "Lo que diseñemos, seremos".

I si hui tenim les festes que tenim, amb la nostra reina, Maria Carmona, i les seues dames, és perquè abans va ser vosaltres les que va estar ahí, defensant la nostra història, estimant la nostra vila, traslladant a les vostres filles i fills l'orgull de ser de Vila-real.

Enguany complirem 75 anys de la tradició de reina i dames, que ens ha deixat un exèrcit de 704 dones enamorades del nostre poble. I ho celebrarem en gran, com ho mereix esta institució. Perquè la gratitud genera gratitud i Vila-real és també, i sobretot, un poble agraït.

Si ho penseu bé, no és per casualitat que tenim els patrons que tenim. Sant Pasqual, un frare franciscà bo i humil, en el qual els vila-realencs i vila-realencs ens veiem reflectits, cinc segles després. La Mare de Déu de Gràcia, que ens protegeix des de la coveta del Millars, que ens recorda des del seu nom la importància de la gratitud, de les gràcies.

Hui, és el dia de donar-vos les gràcies a totes vosaltres. A les dones que fa 25 i 50 anys, va representar la nostra festa, la nostra història i tradició, lligada de

manera indissoluble a la dona llauradora. Una figura indispensable per al que hui som que mereix també el seu homenatge. I ho deixo hui damunt la taula: l'any 2024, quan commemorarem el 750 aniversari de la fundació de Vila-real, seria important retre-li homenatge amb un monument a esta dona llauradora, la artesania i la indumentària tradicionals que l'acompanyen, que està a la base del que, a dia de hui, és Vila-real.

Fa 25 anys, l'any 1997, esta important tasca va recaure en vosaltres, Paloma Sanz Borja, com a reina, amb les teues dames Cristina García Rochera, Ester Gumbau Gil, Eva Eixea Llop, Mari Carmen Cortés Sorolla, Raquel Rochera Bullón, Rosana Carda López, Sandra Copoví Llorens.

Só molts els records que ens va deixar el vostre regnat. Alguns els hem repasat amb emoció en l'acte de hui; d'altres, els guardeu ben endins del vostre cor. De tots ells, vull destacar en especial el centenari de la proclamació de Sant Pasqual Baylón com a patró dels congressos eucarístics i la inauguració de la renovada façana de la basílica i els campanars, carilló i monument al sant. Nou aspecte, i mateixa devoció i respecte de sempre. Perquè la basílica és un emblema de Vila-real, de la nostra devoció pel sant, que no hauria estat possible sense la implicació de tot el poble i, en particular, de dos Fills Predilectes de la ciutat: José Gómez Mata i Vicente Llorens Poy.

Gràcies a totes per passar a formar part de la nostra història.

També molt a dins duen al seu cor l'any 1972 la reina d'aquells incipients anys 70, Maria Vicenta Pitarch Ros, i les dames Amelia Mª Carda García, Amparo Folch Montoliu, Amparo Rambla Gil, Carmen Goterris Mezquita, Ester Basiero Sichet, Inmaculada Andrés Soriano, Lina Vidal Cantos, Maria Antonia Pérez Miravet, Mari Carmen Tellols Moreno, Rosa Maria Ribelles Mata.

El programa de festes, testimoni de tinta d'aquells dies d'homenatge als patrons, ens recorda que també adés, com ara, el poble de Vila-real estava bolcat

en la millora continua de la basílica del nostre patró, que la música omplia la vila, les processons plasmaven la devoció de tot un poble, i ací i allà tots trobaven motius per a gaudir la festa.

Gràcies també a vosaltres per formar part de la nostra història i per haver acceptat la nostra invitació de compartir juntes emocions i records.

Com ho fan també Maria Carmona, la nostra reina actual, i les dames Alejandra Chulvi, Andrea Girona, Ester García, Sofia Padullés i Tamara Munuera. Seguidores de l'estela de les vostres predecessores que, estic segur, han sigut per a vosaltres i per a tots un exemple a seguir.

Acabe amb una reflexió: mireu si ha sigut útil la institució de la cort d'honor que 50 i 25 anys després, hem aconseguit de nou ajuntar-nos, unir-nos, com a part que som d'una comunitat que no oblida mai els seus orígens. Un cos de ciutat amb cor de poble que batega més fort quan està unit.

Perquè, com va dir la Mare Teresa de Calcuta, qui va faltar precisament l'any del regnat de Paloma: *“Jo puc fer coses que tu no pots; tu pots fer coses que jo no puc. Junts podem fer grans coses”*.

Lo Celso va dir en la seua presentació: *“Estes es un lugar perfecto para hacer grandes cosas”*. Perquè vivim en la millor terreta del món, en el millor poble del món, Vila-real.

Vos desitge a tots i a totes que gaudiu de les pròximes festes, les festes del reencontre, la reconnexió i el renaixement d'este Vila-real orgullós de les seues arrels i que camina unit cap al futur. Perquè, a pesar que la gent diu que la covid-19 ens ha robat dos anys, des de l'Ajuntament no hem deixat de treballar perquè, encara que ens haja pogut frenar, no es pare.

HOMENATGE REINA I DAMES 1972-1997
Divendres, 6 de maig de 2022. 20.00 hores. Auditori Municipal

Un agraïment també a tots els que heu fet possible este acte: Isidro Segura amb el vídeo d'introducció, el nostre presentador Miguel García, tècnics de l'Auditori i tot l'equip de la Junta de Festes.

Visca Sant Pasqual i Visca Vila-real!